



ЛИЦАРСЬКІ РОЗВАГИ

СЕРГЕЄВА МАРІЯ, ДЕМЧЕНКО ВЛАДИСЛАВА, СИДОРЕНКО
ТЕТЯНА





ЩО?



Турнірами називалися військові змагання, які відбувалися на спеціально влаштованій арені, оточеною місцями для глядачів.

ДЕ?

Місце проведення турнірів вибиралося найбільш людне, найчастіше біля великих міст, щоб можна було залучити більшу кількість глядачів.





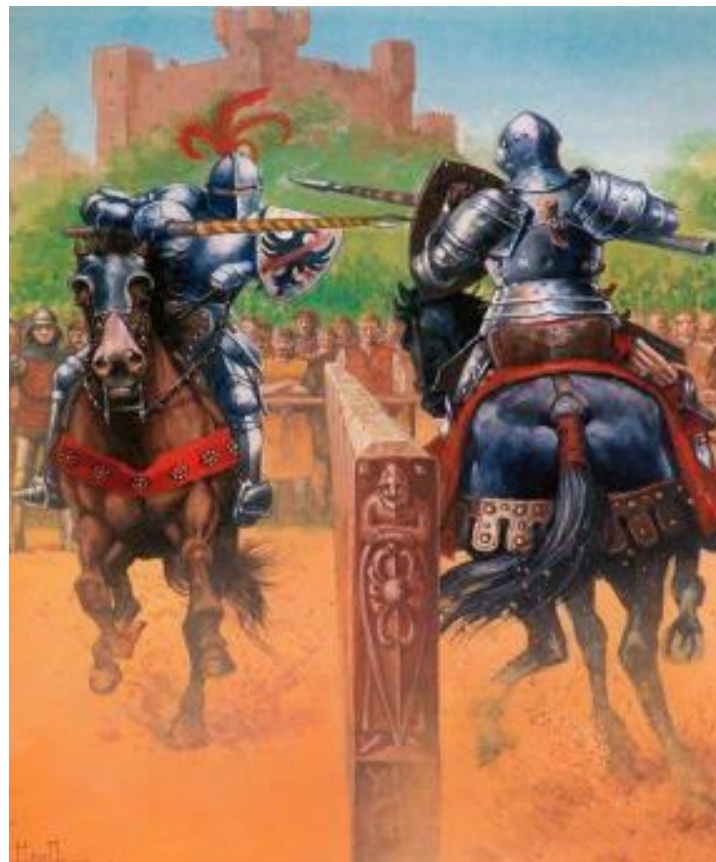
КОЛИ?

Турніри проводилися з приводу великих церковних свят, або подій організатора турніру: народження спадкоємця або хрестини дітей, весілля, коронація і так далі. Іноді причиною проведення турніру могла стати і якась «миттєва» подія.



ІСТОРІЯ ЗАСНУВАННЯ

- Перше зведення правил турніру склав француз Жофруа де Прейлі. Він першим розробив основні правила проведення боїв та церемоній на турнірі.
- Лицарські турніри служили своєрідним тренуванням перед справжніми боями, тому на них дозволялося використовувати тільки списи з закругленими кінцями і затуплені мечі, щоб удари, що наносили ними, не представляли серйозної небезпеки для життя.





ОРГАНІЗАТОРИ

- Допуск на турнір для участі давав герольд, який ретельно перевіряв знатність роду і заслуги учасника. Герольди ж відпрацьовували програму проведення свята і неодмінно знайомили з нею потенційних учасників і гостей не менше ніж за місяць до проведення турніру.

ТРИВАЛІСТЬ ТА УМОВИ

Турнір тривав декілька днів, протягом нього могли бути розіграні різні «стандартні ситуації» битви: атака бастіону, взяття приступом валу, захист мосту через річку. За умовами турніру переможці могли брати суперників у полон, забирати їх коней і зброю, отримувати викуп. Пізніше улюбленим видом змагань став лицарський поєдинок один на один, коли два суперники в повному озброєнні намагалися звалити один одного з коня, використовуючи щит і спис.





НАГОРОДА

Нагороджували лицаря за перемогу золотом, коштовностями або бойовим конем з повним озброєнням.





ВИСНОВОК

Таким чином, суворе дозвілля середньовіччя теж було продуманим і організованим. Пишні видовища і розваги в містах і великих поселеннях допомагали організовувати торгіві, ремісничі та релігійні гільдії.

ЦІКАВІ ФАКТИ

1. У 1066 р. Жофруа де Прейлі загинув саме на тому турнірі, для якого він написав правила.
2. «Турнірна книга» Рене Анжуйського, була своєрідним узагальненням і збіркою усіх правил і ритуалів лицарського турніру
3. **Маршал турніру** – головний його розпорядник. Цей вельми шановний і досвідчений лицар відав загальним ходом турніру і керував ним.
4. Прихильність жінок до лицаря виводила з бою лицарів без ганебної поразки, а часто цим просто рятували життя.



ЦІКАВІ ФАКТИ

5. Турніри, що проводилися все рідше і рідше, формально були заборонені у 1559 р., після загибелі Генріха II, якому тріска від розламаного списа потрапила в око.

6. Особливо приваблювали турніри зброєносців, адже, переможця боїв серед зброєносців чекало посвячення в лицарі.

7. Поступово нагорода і грошовий приз стали головнішими від слави і популярності. Середньовічна забава, в який міг взяти участь кожен лицар, стала «спортом професіоналів».

